

Fordringen om et Jordtilliggende paa $\frac{1}{2}$ ha. Der fandtes jo ikke saa faa Landbrugsejendomme af de gamle Husmandsbrug, som ikke havde mere Jordtilliggende end en 12—14 Skæpper, og hvor der desuagtet kunde holdes et Par Køer. Det har berørt Kreditforeningerne uheldigt, at dette Skel blev indført, og derfor er der blevet rettet Opfordring til os om at søge Skellet slettet. Ministeriet har for sit Vedkommende ikke haft noget imod, at det slettes.

At det er nødvendigt, at Grænsen for de Ejendomme, som Husmandskreditforeninger kan udlaane til, bliver sat til mindst 20 000 Kr.s Vurderingssum, beviser netop den Nedgang, der har været i Laaneantallet siden Krigens Begyndelse. For den jyske Husmandskreditforenings Vedkommende var Laaneantallet i 1914 77 316 Ejendomme, medens det nu er gaaet ned under 70 000 i Stedet for, at det burde være stigende, og for Østifternes Kreditforenings Vedkommende gælder noget lignende, idet Laaneantallet i 1914 var 29 530, medens det i 1919 kun var lidt over 28 000. Statsgældsdirektøren udtaler i Bilag 4 til Lovforslaget, ligesom det blev hævdet af den ærede foregaaende Taler (Westergaard), at Kreditforeningerne ved det ansøgte Approbation vistnok kommer udenfor deres oprindelige Plan, men det er et fuldstændig forkert Syn. Vi kommer absolut ikke udenfor den Ramme, vi har haft hidtil, naar man tager Hensyn til Prisstigningen. Havde Statsgældsdirektøren taget Hensyn dertil, vilde han have indset, at vi absolut bliver indenfor den Ramme, der har været tiltænkt de tvende Husmandskreditforeninger, og Ministeriet har da heller ikke ment at kunne tage Hensyn til denne Indvending saa lidt som til at følge det Vink, der er givet af Kreditforeningernes staaende Udvalg om, at man muligvis kom lovlig højt op.

Maa jeg om selve Lovforslaget tillade mig at sige, at det tiltrænger en Rettelse, idet det er anført i det, at naar Grænsen for Vurderingssummens Størrelse bliver sat til 20 000 Kr., vil der kunne udlaanes 10 000 Kr., men det er ikke rigtigt, idet vi ligesom de andre Kreditforeninger har Ret til at udlaane indtil $\frac{3}{5}$ af Vurderingssummen. Det højeste Laan vil saaledes kunne blive 12 000 Kr. Jeg gaar ud fra, at den, som har udarbejdet Lovforslaget, har overset dette, og haaber, at det ikke er Meningen, at Grænsen for, hvad vi kan udlaane, skal nedsættes fra $\frac{3}{5}$ til Halvdelen af Vurderingssummen.

Der er ogsaa et andet Forhold, jeg vil anmode den højtærede Indenrigsminister om at skænke lidt Opmærksomhed, og som vi muligvis gennem Udvalgsbehandling kan blive enige om. Det gælder den Vurderingsgodtgørelse, som ydes Husmandskreditforeningerne. Af den Finanslovkommission, som var nedsat i 1909, blev det foreslaaet, at de kun skulde have Halvdelen af Vurderingsomkostningerne godtgjort. Der blev saa indgaaet en Overenskomst om, at for alle Ejendomme paa indtil 8 000 Kr.s Vurderingssum skulde de have Omkostningerne godtgjort fuldt ud, medens andre Ejendomme selv skulde betale Omkostningerne ved Vurderingen ligesom i andre Kreditforeninger. Det viser sig nu, at det er grumme faa Ejendomme, som kan faa Del i Vurderingsgodtgørelsen, og derfor haaber jeg, at der i det kommende Udvalg kan blive Enighed om at forhøje Grænsen for de Ejendomme, der kan faa Vurderingsgodtgørelse, til mindst 12 000 Kr., da det er det allerlaveste Tal, der kan være Tale om, naar det skal svare til de 8 000 Kr., der den Gang blev fastsat.

Endvidere synes jeg, der kunde være Grund til, at Husmandskreditforeningerne kunde financiere Statshusmandsbrugene, saaledes at vi kunde give de Laan, som disse Husmandsbrug søger i første Prioritet. Naar vi faar den Forhøjelse, her er Tale om, kan vi muligvis financiere disse Husmandsbrug, saaledes at de ikke som hidtil skal være henviste til at gaa til de øvrige Kreditforeninger. Et andet Spørgsmaal er naturligvis, om Loven om Oprettelse af Statshusmandsbrug faar nogen videre Betydning i Fremtiden som Følge af den Udstykning af Lensgodser, som nu vil finde Sted — men det er jo Forhold, som man ikke kan have nogen Klarhed over nu.

Jeg haaber, at der indenfor det Udvalg, som vil blive nedsat, maa kunne opnaas Enighed om disse Forhøjelser, og at de Ulemper, jeg har peget paa, kan blive afhjulpet. Efter de Udtalelser, der fremsattes af den ærede foregaaende Taler, er der jo Haab om, at det Parti, han tilhører, vil yde Retfærdighed overfor Husmandskreditforeningerne. Dette høje Ting har altid været lydhørt overfor dem, medens vi har sporet det modsatte hos det andet høje Ting, men jeg haaber, at det andet Ting nu vil indrømme os, at det er nødvendigt at komme op til en højere Sum, saa at det ikke denne Gang vil stille sig afvisende og beklippe det Lovforslag, som bliver vedtaget her i Folketinget. Jeg